

at Forholdet blev, som det har været hidtil.

Siden jeg er ved Postvæsenets Forhold, maa jeg omtale nogle Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige andre ærede Medlemmer. Saaledes har det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) ønsket, at Landpostbudene maatte faa hver 8 Dages aarlig Ferie. Maa jeg gøre opmærksom paa, at Lovgivningsmagten i de senere Aar efter min Mening har været meget hensynsfuld mod Landpostbudene. Den aarlige Merudgift, der resulterer af den i forrige Samling vedtagne Lønningslov for Postbudene, beløber sig til ikke mindre end 550,000 Kr., og Postfunktionærerne have faaet en Lønningsforbedring paa 700,000 Kr. Det er alene en aarlig Merudgift af 1,200,000 Kr. til Postfunktionærerne og Landpostbudene. Nu siger det ærede Medlem: „Skal vi saa ikke ekstra give Landpostbudene hver en 8 Dages Ferie“. Forholdet er jo i Regelen, at naar man giver Ferie til Embedsmænd og Statsfunktionærer, gør man det, fordi man finder, at disse Mennesker trænge til at komme ud i frisk Luft, til at komme bort fra Støvet og den daarlige Luft paa Kontorerne. Men den Betragtning kan man dog neppe anvende paa Landpostbudene. Jeg tror, at de til daglig Brug have rig Lejlighed til at færdes i frisk Luft, og jeg kan derfor ikke imødekomme det ærede Medlems Ønske om at stille Forslag om Ferie. Det vilde desuden medføre en aarlig Udgift af 75,000 Kr., hvis jeg imødekom det ærede Medlems Ønske paa det Felt.

Det ærede Medlem ønskede, at Postvæsenets Funktionærer og Postbudene kunde faa Elever til Afløsningstjeneste, naar de have Ferie. I den Henseende skal jeg oplyse, at der er under Uddannelse en hel Del Elever, og det er Meningen, at de, naar de ere nogenlunde uddannede, skulle rykke ind og kunne tage Tjeneste til Afløsning af Tjenestemænd, naar disse have den Ferie, som kan tilstaas dem.

For Resten vil jeg sige, at der er nogen Anledning til at være lidt varsom med store Forøgelse af Postvæsenets Budget. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, hvorledes Forholdet har været i de sidste Aar. I Portoindtægts Tilvækst i København har der i de sidste Aar været en Stigning i Forhold til det tilsvarende Tidsrum i de foregaaende Aar saaledes, at i Tidsrummet fra 1. April 1906 til 31. Marts 1907 var Stigningen 8,6 pCt., og i det følgende Tidrum fra 1. April

1907 til 30. September 1907 steg Indtægten med 12,8 pCt. Men i Tidsrummet fra 1. Oktober 1907 til 31. Marts 1908 er det sunket ned til 1,9 pCt., og i det sidste Tidsrum, hvorfra der foreligger Opgørelse, fra 1. April 1908 til 31. September 1908, er Stigningen ligeledes kun 1,9 pCt. De Herrer ville altsaa se, hvilken Nedgang der har været i Stigningen, og der er altsaa al Anledning til at være lidt varsom i dette Forhold.

Medens jeg er ved Postvæsenet, maa jeg maaske gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen). Det ærede Medlem meddelte os, at han var Medlem af et Livsforsikringsselskab, der hedder „Fremtiden“, og som har sit Hovedsæde i Aalborg. Det ærede Medlem ankede over, at en af de Mænd, der staa i Spidsen for dette Selskab, var Generalpostdirektør Kiørboe. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Generalpostdirektør Kiørboe i sin Tid var Postmester i Aalborg og derved blev knyttet til dette Selskab. Og naar det ærede Medlem tilod sig at sige, at Generalpostdirektøren stod som „Lokkedue“ for dette Selskab, vil jeg for det første protestere imod, at det ærede Medlem bruger saadanne Udtryk om en fraværende Embedsmand, der ikke har Lejlighed til at forsvare sig. Det forekommer mig ikke at være korrekt, at Rigsdagsmedlemmer hæfte saadanne Titler og Betegnelser paa fraværende Mænd. Og efter at jeg har undersøgt Forholdet, finder jeg mig foranlediget til at sige, at Generalpostdirektøren har indlagt sig stor Fortjeneste af dette Selskab i Kraft af den Dygtighed og praktiske Sans, han er i Besiddelse af, saa at Selskabet er vokset til en betydelig Højde, hvad ogsaa det ærede Medlem sagde. Det ærede Medlem beklagede sig over, at Selskabet ikke holdt, hvad det lovede. Saa vidt jeg ved, har Selskabet ikke lovet Bonus — hvad Agenter kunne have lovet, ved jeg ikke.

Een Ting undrede mig, og det var det Motiv, det ærede Medlem angav for, at han var traadt ind i det nævnte Selskab. Det ærede Medlem omtalte, hvorledes et Udvalg, Lønningsudvalget, i sin Tid havde undersøgt Forholdene, og han tilføjede: „Der er ingen Tvivl om, at dette Selskab kun har disse Navne i Bestyrelsen, for at de kunne agere Lokkeduer for Publikum. Jeg er selv,“ fortsatte det ærede Medlem, „forsikret i dette Selskab, men Selskabet har ikke overfor mig opfyldt, hvad der blev lovet mig, da jeg lod mig forsikre.“ „Man lader sig,“ tilføjer det ærede Med-